

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Frodighed og Døden

Citation: Rode, Helge: "Frodighed og Døden", i Rode, Helge: *Den vilde Rose*, Gyldendal, 1931, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_13-shoot-workid55035/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Den vilde Rose

FRODIGHEDEN OG DØDEN

KAI NIELSENS MINDE

A^K gavmildt var det Æbletræ,
som bughede af Løv og Frugt
i Bondehavens lune Læ
paa Fyn ved Bælt og Bugt.

Saa tæt et Liv! En Kappestrid
i Frødhed: Iver Fodsbred Jord
vil give mest i mindste Tid
og gror og overgror.

Se Høstens hede Blomsterpragt
gaar udenfor sit fine Bed,
fordi alt Liv er underlagt
den dybe Lov: Bliv ved!

Smaa blonde Børn --- den mindste Stump
med Mad i Haand og trinde Ben,
er Æbler faldet med et Bump
fra Træets fulde Gren.

Ak søde Frodighed og Fryd,
den gode Jord for Sind og Syn,
hvor Træet staar i Sol fra Syd
i Haverne paa Fyn.

Men han, som selv var frodig Muld
sin Jordlods Tanke og dens Syn,
og eet med den i Sind og Huld,
blev ramt af Skæbnens Lyn.

Det Lys af Lyn gør Hvermand blind
og sorte Himle stormer frem,
en Afgrunds Hulvej fører ind,
til hvad? — Hvor er vort Hjem?

Han tog om Træet, som sin Ven,
og bad og gav det gode Ord
og svimlede og sank saa hen
hvor alting gror og gror.

Tys Børn! Forstyr nu ej hans Blund,
saa han kan glemme, hvad han led,
men naar han vaagner om en Stund
saa kravl kun over Gærdets Led,
og ryst de modne Æbler ned.